

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: L. K.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2020 č. j. MSK 2768/2020, o přestupcích

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Frenštát p. Radhoštěm ze dne 1. 10. 2019 č. j. X o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. b) a podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje

provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

2. Žalobce namítal, že ze strany správního orgánu nebylo jednoznačně vyloučeno možné provedení dechových zkoušek v rozporu s metodikou, konkrétně s „PRACOVNÍ POSTUP č. 114-MP-C008-08 METODIKA MĚŘENÍ ALKOHOLU V DECHU pro analyzátory alkoholu v dechu“, kde je mimo jiné uvedeno, že tabákový nebo jiný kouř přítomný v dechu testované osoby může poškodit měřicí systém analyzátoru alkoholu v dechu a způsobit nepřesné měření, a proto je testování osoby možné až po uplynutí nejméně 3 minut od skončení kouření. Dle žalobce tato skutečnost nebyla jakkoliv vyloučena i přesto, že jím byla od počátku řízení namítána. Čas provedení první dechové zkoušky prokazuje provedení dechové zkoušky bezprostředně po zastavení vozidla a nelze vyloučit kouření bezprostředně před zastavením vozidla, a tedy i následné ovlivnění výsledku první dechové zkoušky. Tato dechová zkouška by tedy byla neprůkazná. V souvislosti s tím by výsledek druhé dechové zkoušky, bez ohledu na správnost provedení sám o sobě neprokazoval řízení pod vlivem alkoholu, kdy k jeho prokázání je třeba alespoň dvou výsledků dechových zkoušek. Dále žalobce namítal, že nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. V napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho svým jednáním ohrozil. Žalobce uvedl, že se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Takovýto závěr správního orgánu jde naprosto proti smyslu a chápání jednotlivých znaků přestupku. Odvolací správní orgán sice dále uvádí, že spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu s tím, že společným zájmem je dodržování pravidel silničního provozu, ovšem i tato formulace jde proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku. Toto konstatování by opět stíralo jakýkoli rozdíl mezi těmito znaky. Smyslem pravidel silničního provozu je stanovit takové podmínky v provozu na pozemních komunikacích, kdy bude minimalizováno ohrožení ostatních účastníků provozu, což musí být dokonce zájem principiálně vyšší, než je dodržení pravidel. Naplnění materiálního znaku nelze odůvodnit naplněním znaku formálního.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal především na to, že stejně jako odvolací námitky, tak i žalobní námitky jsou šablonovité. Provedeným dokazováním bylo podle žalovaného postaveno najisto, že dechové zkoušky proběhly v souladu s metodikou jejich provádění (označeným pracovním postupem), konkrétně v souladu s pokynem uvedeným v části 6. tohoto pracovního postupu, v němž se uvádí, že během doby testování daná osoba nesmí kouřit, jíst a pít jakékoliv tekutiny. Tabákový nebo jiný kouř přítomný v dechu testované osoby, může poškodit měřicí systém analyzátoru alkoholu v dechu a způsobit nepřesné měření, a proto je testování osoby možné až po uplynutí nejméně 3 minut od skončení kouření. Žalovaný poukázal na to, že svědeckými výpověďmi policistů bylo prokázáno, že měření alkoholu v dechu žalobce nebylo zahájeno dříve než 3 minuty od vystoupení žalobce z vozidla. Nejprve byly od žalobce požadovány doklady a následně byla provedena jeho lustrace v policejních evidencích, přičemž od vystoupení z vozidla měli svědci žalobce pod dohledem a potvrdili, že v této době nekouřil. Jejich svědectví považuje žalovaný za zcela věrohodná. Naopak tvrzení žalobce, že kouřil, je oslabeno už jen tím, že tuto skutečnost nesdělil policistům na místě, respektive ji neuvedl v oznámení přestupku sepsaném na místě samém, ačkoli mu

v tom nic nebránilo. Naopak se do oznámení vyjádřil tak, že požil alkohol v krátké době před jízdou, čemuž naměřená hodnota alkoholu v krvi odpovídá.

4. K námitce ohledně prokázání materiálních znaků přestupku žalovaný uvedl, že k jeho naplnění přestupku není nutné ohrožení konkrétních osob. Postačí ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, k němuž nepochybně došlo. Zdůraznil, že nikdy netvrdil, že materiální znak přestupku odpovídá znakům formálním. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45, z něhož citoval. V nyní posuzované věci jde nepochybně o „běžně se vyskytující případ“ přestupku a žalovaný neshledal žádné „další významné okolnosti“, které by naplnění materiálního znaku přestupku vylučovaly.
5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Městský úřad Frenštát p. Radhoštěm rozhodnutím ze dne 1. 10. 2019 č. j. OD/26609-2019/Ilepickov uznal žalobce vinným tím, že a) dne 18. 2. 2019 okolo 22:21 hodin na silnici III/4864 v obci Tichá, u domu čp. 321, řídil osobní vozidlo VW Passat Variant 3c, registrační značky X ve směru jízdy od centra obce Tichá k obci Vlčovice, a to v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, což bylo zjištěno hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení policie Frenštát p. Radhoštěm po provedené dechové zkoušce certifikovaným analyzátozem alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest 7510 s naměřenou hodnotou v čase 22:23 hodin s výsledkem 0,32 ‰ alkoholu. Při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 ‰, tak byla prokázána minimální hladina alkoholu ve výši 0,08 ‰ obsahu alkoholu v krvi, tedy porušením ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu se dopustil přestupku z nedbalosti ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť v provozu na pozemních komunikacích řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem, b) dne 18. 2. 2019 okolo 22:21 hodin na silnici III/4864 v obci Tichá, u domu čp. 321, řídil osobní vozidlo VW Passat Variant 3c, registrační značky X ve směru jízdy od centra obce Tichá k obci Vlčovice, a při řízení vozidla neměl u sebe řidičský průkaz, tedy porušením ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu se dopustil přestupku z nedbalosti ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II. zákona o silničním provozu. Žalobci byla podle § 125 odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu a ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a dále podle § 125c odst. 6 písm. b), zákona o silničním provozu, § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky zákaz činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla současně

uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupků ve výši 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

7. Součástí spisového materiálu je oznámení přestupku Policií ČR, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy. Z těchto listin, s nimiž koresponduje i úřední záznam policistů se podává, že dne 18. 2. 2019 v 22:21 hodin v obci Tichá, poblíž domu čp. 321, silnice č. III/4864 se žalobce během silniční kontroly na výzvu policisty podrobil odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu. Ověřeným kalibrovaným dechovým analyzátozem Alcotest 7510 Dräger v čase 22:21 hodin s výsledkem 0,32 ‰ alkoholu, při druhé dechové zkoušce v čase 22:23 hodin s výsledkem 0,32 ‰ alkoholu, při třetí dechové zkoušce v čase 22:29 hodin s výsledkem 0,32 ‰ alkoholu. S naměřenou hodnotou žalobce souhlasil a práva na provedení lékařského vyšetření s odběrem vzorku biologického materiálu se po poučení sám vzdal a ani toto ne žádal. Součástí spisu jsou i záznamy o uvedených dechových zkouškách, rovněž ověřovací list č. 7051-OL-D0867-18 ze dne 11. 6. 2018 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu typ Alcotest 7510, výrobního čísla ARKE-0038, jímž bylo u žalobce provedeno odborné měření. Ověření bylo provedeno 8. 6. 2018, s platností do 11. 6. 2019. V úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 18. 2. 2019 se podává, že žalobce na dotaz policisty, zda požil alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku odpověděl, že vypil jedno 0,5 l piva desetistupňového, a to dne 18. 2. 2019 ve 20:30 hodin. Uvedený úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů žalobce podepsal. Součástí spisu je i podání žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně 2. 5. 2019, které obsahuje omluvu žalobce z ústního jednání a současně v tomto podání žalobce uvádí, že došlo k závažným pochybením při zjištění skutkového děje s tím, že těsně před silniční kontrolou kouřil. Odkázal na metodiku pro provádění dechových zkoušek a uvedl, že je dle jeho názoru evidentní, že nebyl dodržen časový úsek nejméně 3 minut mezi řízením vozidla a provedením dechové zkoušky. Je zde tedy pochybnost o možném ovlivnění minimálně první dechové zkoušky, zejména s ohledem na to, že těsně před silniční kontrolou kouřil.
8. Správní orgán I. stupně kromě důkazu výše uvedenými listinami, oznámením přestupku, úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky, záznamy o dechových zkouškách, ověřovacím listem, výpisem z evidenční karty řidiče, vyslechl svědky pprap. T. P. a prap. I. P. Pprap. T. P. jako svědek vypověděl kromě jiného, že v čase okolo 22:20 hodin na předmětném místě zastavili vozidlo řízené žalobcem, vyzvali jej k předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení motorového vozidla. Řidič neměl u sebe řidičský průkaz. Poté policisté provedli kontrolu vozidla, vše bylo v pořádku. Následně přistoupili k lustraci osoby řidiče. To vše trvalo několik minut. Svědek následně vyzval žalobce k orientačnímu měření na ovlivnění alkoholem za pomoci přístroje Dräger Alcotest 7510. Výsledek byl pozitivní. Měření bylo provedeno v čase 22:23 hodin s výsledkem 0,32 ‰, při druhé dechové zkoušce v čase 22:29 hodin s výsledkem 0,32 ‰ alkoholu. Vzhledem k faktu, že výsledné měření se nelišilo o více jak 10 ‰, řidič s naměřenými hodnotami souhlasil, nebylo nutné jej vyzývat k odbornému lékařskému vyšetření. Řidič uvedl, že před jízdou pil okolo 20:30 hodin jedno 0,5 l desetistupňového piva. Řidič pak požádal hlídku o provedení ještě jednoho orientačního měření na přítomnost alkoholu v 22:40 hodin s výsledkem 0,24 ‰. Na místě bylo sepsáno oznámení o přestupku, ve kterém se řidič vyjádřil a podepsal je. Řidič od zastavení vozidla nepil ani

nekouřil. Svědek uvedl, že mezi zastavením vozidla a odborným měřením uplynulo minimálně 5 minut. Shodně vypověděl i druhý svědek policista prap. I. P. V podrobnostech soud dále odkazuje na výpovědi svědků, jak jsou tato zjištění uvedena v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť tato zjištění jsou správná a korespondují s obsahem protokolů o výpovědích uvedených svědků.

9. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
10. Na tomto místě krajský soud předně konstatuje, že žalobní námitky žalobce směřují toliko proti přestupku proti ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, tedy přestupku uvedenému pod písmenem a) rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V bodě a) výroku byl žalobce správním orgánem I. stupně uznán vinným tím, že dne 18. 2. 2019 okolo 22:21 hodin na silnici III/4864 v obci Tichá, u domu čp. 321 řídil osobní vozidlo VW Passat Variant 3c, RZ X ve směru jízdy od centra obce Tichá k obci Vlčovice, a to v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, což bylo zjištěno hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení policie Frenštát p. Radhoštěm, po provedené dechové zkoušce certifikovaným analyzátozem alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest 7510 s naměřenou hodnotou v čase 22:23 hodin s výsledkem 0,32 ‰ alkoholu. Při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 ‰, tak byla prokázána minimální hladina alkoholu ve výši 0,08 ‰ obsahu alkoholu v krvi. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
11. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
12. V dané věci bylo postaveno najisto, že žalobce řídil motorové vozidlo dne 18. 2. 2019 pod vlivem alkoholu. Žalobce sám uvedl, že požil alkohol a tento byl u něj prokazatelně zjištěn. V dané věci byl k orientační dechové zkoušce použit přístroj, u něhož nebylo důvodu se domnívat, že by měřil hladinu alkoholu zkresleně. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu. Při kontrole bylo za použití přístroje Dräger zjištěno 0,32 ‰ alkoholu, při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru ve výši 0,24 ‰, tak byla prokázána minimální hladina alkoholu ve výši 0,08 ‰, resp. 0,08 g/kg alkoholu v krvi. Bylo rovněž prokázáno, že mezi výsledky obou měření nebyl rozdíl větší než 10 %, rovněž byl dodržen časový odstup 5 minut (první dechová zkouška proběhla v čase 22:23 hodin a druhá dechová zkouška v čase 22:29 hodin). Významem metodiky měření se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 7 As 170/2012-24, na který krajský soud odkazuje. Ve shodě se správními orgány i krajský soud konstatuje, že policie postupovala v souladu s metodikou měření specifikovanou

v uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu a k měření použila tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu. S naměřenou hodnotou žalobce souhlasil a nežádal lékařské vyšetření. K námitce žalobce ohledně kouření soud rovněž ve shodě s žalovaným uvádí, že z podkladů obsažených ve správním spise neplynou žádné indicie o tom, že by žalobce těsně před kontrolou nebo během provádění dechové zkoušky kouřil. Žalobce to neuvedl ani v průběhu předmětné silniční kontroly, neuvedl to ani v oznámení přestupku. Uvedené tvrzení pak bylo vyvráceno výpověďmi svědků policistů, kteří zcela jednoznačně vyloučili, že by žalobce kouřil, resp. že by dechové zkoušky byly prováděny v době kratší než 3 minuty od zastavení vozidla, v případě, že by žalobce před silniční kontrolou skutečně kouřil. Soud uzavírá, že skutkový stav byl zjištěn řádně a uvedené přestupkové jednání bylo žalobci provedenými důkazy prokázáno. Byl tedy formálně naplněn znak skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť bylo objektivně zjištěno, že žalobce řídil vozidlo po předchozím požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem.

13. K námitkám, které se týkají prokázání materiálního znaku předmětného přestupku, krajský soud uvádí, že z rozhodnutí správních orgánů rozhodně neplyne tvrzení žalobce, že měl žalovaný uvést, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Materiálním znakem přestupku se žalovaný zabýval podrobně na str. 5 – 6 napadeného rozhodnutí. V této souvislosti odkázal také i na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 8 As 59/2010-78, z něhož citoval. Krajský soud na tyto závěry žalovaného, s nimiž se zcela ztotožňuje, odkazuje. Dále uvádí, že zákonodárce tím, že v § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu zakotvil nulovou toleranci hladiny alkoholu při řízení vozidla, zároveň definoval zájem společnosti na tom, aby řidiči neřídili vozidla pod vlivem alkoholu. Jednání v rozporu s touto povinností je totiž potenciálně způsobilé ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Každé porušení této povinnosti je nutné považovat za společensky škodlivé a tudíž naplňující materiální stránku předmětného přestupku, jak rovněž zcela správně uvedl v napadeném rozhodnutí žalovaný.
14. Soud uzavírá, že žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně, krajský soud neshledal žádné vady, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
15. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24.09.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně